

Европейски съюз
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА
РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

**ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
“РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ” 2007-2013**

www.bgregio.eu

Инвестираме във Вашето бъдеще!

*Проектът се финансира от Европейския фонд за регионално развитие
и от държавния бюджет на Република България*

**ПРОЕКТ „АДАПТАЦИЯ НА ЦЕНТРАЛНА
МИНЕРАЛНА БАНЯ ЗА МУЗЕЙ НА
СОФИЯ С АКТИВНО ПРИСЪСТВИЕ
НА МИНЕРАЛНА ВОДА”**

ДОГОВОР №BG161PO001/3.1-03/2010/009

ЗА СГРАДАТА НА БИВШАТА СОФИЙСКАТА ОБЩИНСКА МИНЕРАЛНА БАНЯ

През 1906 г. започва изграждането на нова модерна банска постройка в центъра на София, за оползотворяването на горещия термален извор на града. Сградата е завършена през 1912 г., а на 01.05.1913г. е открита за посещение. Автор на идейния проект е австрийския архитект Грюнандер, а работния проект е дело на забележителния български архитект Петко Момчилов.

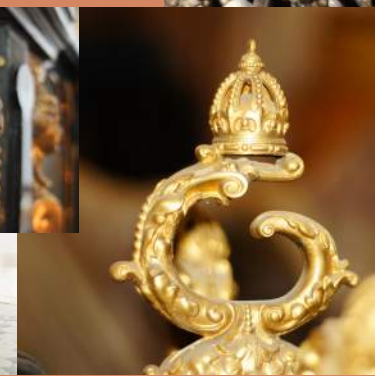
За времето на своето изграждане е обзаведена с най-съвременни и висококачествени съоръжения и апаратури. През 1914 г. в северното крило е открит физико-лечебен институт с пет водолечебни отделения.

Сградата на банята е ценна високохудожествена и архитектурна недвижима културна ценност от национално значение. В нейното външно оформление хармонично се съчетават различни архитектурни стилове и тенденции, характерни за първото десетилетие на XX век в България, както и влияния от средновековното строително българско изкуство. Фасадата впечатлява с майоликовата си украса, каменната пластика и декоративно оформените куполи на централната тяло и страничните крила. Двама фриза, изградени от релефни и гладки многоцветни керамични плочки претворяват растителни и геометрични мотиви в духа на модния за времето стил „сецесион“. Между тях се редуват полукръгли ниши с вградени в тях женски образи. От двете страни на главния вход на сградата са поставени керамични изображения на Аполон-медикус, богът на здравето и богиня Тюхе — покровителка на градовете.

Високите художествени постижения при оформлението фасадите на Софийската минерална баня са дело на изтъкнатите български художници проф. Хараламби Тачев, проф. Стефан Димитров и каменотелец Георги Киселинчев.

Общинската минерална баня е затворена за ремонт през 1986 г. Повече от 10 г. сградата не се стопанисва и става свърталище на бездомници и наркомани. През 1997 г. Столична община предприема действия и изпълнява нова покривна конструкция с цел физическото запазване на обекта .

ОТНОСНО ПРОЕКТА: „АДАПТАЦИЯ НА ОБЩИНСКА МИНЕРАЛНА БАНЯ ЗА МУЗЕЙ НА СОФИЯ С АКТИВНО ПРИСЪСТВИЕ НА МИНЕРАЛНА ВОДА“

През 1998 г. от Столична община е проведен национален конкурс за проект за „Адаптация на общинска минерална баня за Музей на София с активно присъствие на минерална вода“, спечелен от колектив с ръководител арх. Станислав Константинов.

От Столична община е възложено на спечелилия конкурса да изготви работен проект поэтапно. Проектът е разработен в три етапа, тъй като обектът е голям и Столична община трудно би могла да осигури необходимите средства за реализирането на целия проект и въвеждането му в експлоатация като едно цяло.

Работните проекти за музейната част са съгласувани от НИПК и одобрени от ДАГ през 2002 г.

През есента на 2004 г. по проект „Красива България“ на МТСП/ПРООН е проведен конкурс за избор на изпълнител за частична реализация на I-ви етап от музейната част за одобрения проект. Договорите с изпълнителите са приключени в началото на 2007 г., като са изпълнени строително — монтажни работи по Архитектурно-строителна, Електро, В и К и ОВ части.

След реконструкцията и подобряването на състоянието на този значим паметник на културата, олицетворяващ един от символите на столичния град, сградата ще се обособи като Музей за история на София.

През 1928 г. по предложение на кмета Владимир Вазов се взема решение за основаването на градски музей. Първоначално той съчетава задачите на градски музей, библиотека и архив. Постоянна експозиция се открива на 1 декември 1941 г. в сградата на пл. "Бански" № 3, но за съжаление просъществува много кратко — до бомбардировките по време на Втората световна война, когато сградата на музея е засегната. След края на войната продължава съществуването на тази общинска структура до 1952 г. Тогава музеят, библиотеката, архивът и градската художествена галерия се отделят като самостоятелни институции със свои бюджет и специфични задачи. През следващите десетилетия музеят развива многостранна дейност по опазване на културното наследство, но без музейна експозиционна площ, в тежки условия за съхраняване на ценностите от фонда. Междуременно той нараства и понастоящем наброява около 120 хил., като в тази бройка са включени и звената на Научната библиотека и Фотоархива.

ПОСТОЯННАТА ЕКСПОЗИЦИЯ НА МУЗЕЯ ЗА ИСТОРИЯ НА СОФИЯ

Постоянната музейна експозиция е разположена в 10 зали с обща експозиционна площ 2 300 кв.м. Предвидени са още зала за временни изложби, зала с ограничен достъп и мултифункционална зала за провеждане на конференции, лекционна дейност, прожекции пр. Проектирано е и помещение за Учебен музей. Ще бъдат изградени и модерно оборудвани реставрационни ателиета и фондохранилища. Кафене и книжарница оформят зоната за рекреация.

Хронологически музейната експозиция обхваща периода от неолита (7-мо хилядолетие пр.Хр.) до 40-те години на XXв. Акцентът е върху един от най-важните моменти в историята на града — избирането ѝ за столица през 1879 г. и последвалите десетилетия до началото на войните 1912- 1918 г. Това е времето, през което градът радикално се преобразява в градоустройствено, демографско, икономическо и културно отношение.

Постоянната експозиция на Музея за история на София е съсредоточена в следните 8 теми - Наследството на гревността, Силата на духа, Трето българско царство, Софийската улица, Държавни и общински институции, Домът и облеклото на софиянеца, Културен живот и свободно време на софиянци, както и Мемориал на създателите на сградата на Общинската минарелна баня.

Убедени сме, че постоянната експозиция на Софийски исторически музей ще бъде привлекателна и интересна за всички възрастови и социални категории, тъй като в нея ще бъдат изложени най-атрактивните и стойностни експонати от фондовете на музея.

На подходящо място в началото на експозицията се представят гербът на София и кратък летопис на града.

От рай-ранния период посетителите ще могат да видят възстановка на праисторическо жилище с огнище, златната купа от с. Казичене (X-VIII в. пр. Хр.), заедно с останалите два съда с които е намерена, мраморното торсо на Атина, както и вазата диатрета от Късноантичния мавзолей в кв. Лозенец.

Темата за силата на духа ще бъде представена чрез много стенописи, икони и църковна утвар от софийските манастирски храмове, Боянският поменик и Осмогласникът от 1645 г.

Сватбената каляска на княз Фердинанд се представя като особено ценен експонат, единствен образец на приложното изкуство на Западна Европа от 18 век у нас. Ще бъдат експонирани още бюрото на цар Фердинанд, подарено му от Бисмарк и часовникът, подарък от кралица Виктория.

Атмосферата и живота на централна софийска улица се възпроизвежда както в пространството, така и във времето. Ще се направят възстановки на вестникарска будка, афишна колона и витрините на кафене и магазини. Предвижда се инсталация на ватманска трамвайна кабина с екран, който показва документални кадри от движението по софийските улици. Като акцент в темата за софийската улица се представя автомобил „Мерцедес“ от 1905 г.

София, като столица на България, е център на държавното управление. Ще бъдат представени Народното събрание, монархическия институт и Министерския съвет. Редом с дейността на държавните институции, е и Столичната община, като определяща местното самоуправление. Посетителите ще могат да видят „Златната книга на София“ — книга за вписване на почетните гости на столицата.

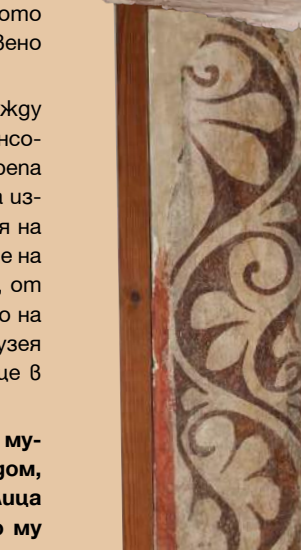

Предвидено е и пресъздаване на интериори от софийски жилища от предосвобожденския период, началото на ХХв. до 30-те години, които дават представа за домашния бит на заможни софийски семейства, най-често обитавали еднофамилни къщи. В една от залите посетителите ще могат да се запознаят с културния живот и развлеченията на софиянци

Така замислената постоянна експозиция се вписва в съвременните тенденции на музеологията. Тя ще отговори на отдавна чаканото появяване на действащ музей на София в културното и обществено пространство на столицата.

През 2011 г. е сключен Договор BG161PO001/3.1-03/2010/009 между МРРБ и Столична община за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОП „Регионално развитие“ 2007-2013 г., схема „Подкрепа за развитие на природни, културни и исторически атракции“ за изпълнение на строително-монтажни работи по проект „Адаптация на централна минерална баня за Музей на София с активно присъствие на минерална вода“. Обща стойност на проекта е 6 543 451, 42 лева, от които 24% е съфинансиране от Столична община. С изпълнението на договора предстои да се завърши изпълнението на проекта за Музей за история на София - един проект за модерно културно средище в центъра на столицата.

Изпълнението на проекта е важно не само защото градският музей, който е създаден преди 85 години, най-после ще има свой дом, но и във връзка с кандидатурата на града за „Европейска столица на културата“ през 2019 г. и за изграждането и развитието му като търсена и посещавана туристическа дейстияция.

Адрес: Площад „Бански“ №1

Този документ е създаден в рамките на Проект „Адаптация на Централна минерална баня за музей на София с активно присъствие на минерална вода“ по договор BG161PO001/3.1-03/2010/009, финансиран от Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007-2013 г. Цялата отговорност за съдържанието му носи Столична община и при никакви обстоятелства не може да се счита, че отразява официалното становище на Европейския съюз и Управляващия орган.